Nr 236. Styczeń-Luty. 1938.

ROCZNIKI

PAPIESKIEGO DZIEŁA Ś. DZIECIĘCTWA JEZUSOWEGO

Rok 54. Kraków Zeszyt 1.
ul. św. Filipa 19.

Treść zeszytu.

Za pozwoleniem zwierzchności duchownej.

Lista członków czytających:

....

....

....

....

....

....

....

Roczniki wychodzą co drugi miesiąc. Prenumerata wynosi 1·50, którą płacą nie dwunastki, lecz tylko pobierający Rocznik osobno dla siebie.

Numer konta Dzieła św. Dziecięctwa w P. K O. 144.974 — Warszawa.

ROCZNIKI DZIEŁA ŚW. DZIECIĘCTWA

Rok 54. **Styczeń — Luty** Zeszyt 1.

Nr 236. 1938.

WIADOMOŚCI Z MISYJ

Z polskiej misji w Wenchow.

Yungkiachang ad Wenchow
31 października 1937 r.

Czcigodny Księże Dyrektorze!

W ostatnim liście z tego miesiąca obiecałem napisać coś o wojnie Kochanemu Księdzu Profesorowi i Dyrektorowi. Dziś w dzień uroczystości Kościoła, w święto Chrystusa Króla, różne nasuwają się refleksje pod pióro. Choćby i ta: »Przyjdź królestwo Twoje« z codziennej modlitwy, jakiej właśnie nauczył nas Król dzisiejszego święta. Tu na ziemi pogańskiej widzi się jak nieznane jest to królestwo z tej też przyczyny wyrywają się słowa: »Króluj Chryste nad Chinami — nad światem«. Tak chciałoby się wołać o to królowanie Jego na ziemi, ale cóż kiedy trudny język chiński tak obcina zapalne skrzydła. A tu jeszcze i ludzi mało przyszło do kościoła. Garstka zaledwie, gdyż jest czas żniwa ryżowego, sadzenia jarzyn, czyszczenia ziarna przy dobrej pogodzie, albowiem gdy przyjdą deszcze, przeszkadzają i utrudniają pracę bło-

tami. Może ktoś powie, że w Chinach nie obowiązu'e przykazanie Boże: Pamiętaj, abyś dzień święty święcił? Przykazanie to takie same jak wszędzie, tylko ludzie inni. W większości są to poganie, ale i chrześcijanie nie są gorliwi w święceniu niedziel i świąt, zwłaszcza w okresach sezonowych prac. Nie można powiedzieć żeby nie było gorliwych katolików. Owszem są, i ci świecą prawdziwym przykładem. Nasze przypominania o święceniu dni świątecznych nie idą w zapomnienie, ale minie jeszcze wiele lat, nim przykazanie to zostanie ugruntowane. Jedyna nasza nadzieja w waszych modlitwach, kochane Dzieci, módlcie się gorliwie, aby było większe zrozumienie tego przykazania.

Co do wojny, to żyjemy pod wrażeniem lektury gazet i nowości przesyłanych z ust do ust. Dotychczas żaden wystrzał nie dał nam znać, że jest wojna. Jedynie elementy wywrotowe umyślnie rozpowszechniają różne pogłoski, które powodują ogólne zdenerwowanie. Miasto nasze przybrało wygląd żałobny z powodu pomalowania wszystkich domów na kolor czarny, aby jak najmniej się uwydatniało. Kiedy nastąpił pobór do wojska, zaczęli się wszyscy wykręcać od tego ciężkiego obowiązku, szukając nawet u nas poparcia. Lecz zawiedli się, a kiedy jeszcze wyłożyliśmy im katolicki pogląd na obowiązek względem państwa, to i całą ufność stracili. A bardzo lubią się chwalić bohaterstwem swych żołnierzy, ale kiedy im samym przyjdzie wypełnić ten obowiązek, to się uchylają.

W miłości Jezusa i Maryi.

Ks. Stefanowicz C. M.

Święto Bożego Narodzenia w Chinach.

Zbliżały się święta, o czym wiedziałem, albowiem przypominali mi to listami z Polski przyjaciele, krewni i znajomi, zasyłając życzenia. Tutaj nic mi nie przypominało, albowiem nie ma tu ani śniegu, ani mrozu. Zimno jest wprawdzie i to dokuczliwe, co powoduje, że człowiek stara się zrobić krótszym, aby uchronić kończyny od zimna. Robiłem ze siebie szafę lub wieszadło — jak kto chce. U progu świąt zaczęli chrześciianie przystrajać kościół, żłóbek, szopkę, która przypominała raczej grób na Wielkanoc w Polsce. Plac przed kościołem przyozdobili lampionami, wystawili dwie bramy, przystrojone w jaskrawo czerwony kolor, symbol największej uroczystości. Nawet werandę przy naszych pokojach przyozdobili w lampiony i dwie lampy gazowe. Wszędzie ruch, bieganie, upiększanie... a Chińczycy pod względem dekoracyj misternych, upiększeń są nadzwyczajni.

Po raz pierwszy były dla mnie święta na obczyźnie, więc ciekawiło mnie wszystko. Chodziłem i obserwowałem... Wilia polska, tradycyjna przyszła pełna rozczarowań. Okazało się, że tu kolacji nie ma jak w Polsce. Czysty zwyczaj polski nie znany jest tu wśród księży chińskich. Dla nas kilku Polaków nie robi się wyłomu, raczej stosujemy się do Chińczyków, do zwyczaju ogółu. Inni polscy księża, starsi, spędzili święta na sposób chiński w kaplicach, dokąd udali się z nabożeństwem, lub na swoich placówkach. Je-

dnemu z nas ks. Sitce, udało się mieć szczęście spędzenia radosnej wilii wśród Polaków w Szanghaju, gdzie dawał rekolekcje dla całej Polonii. Obecnie objęli tam duszpasterstwo księża ze Seminarium Zagranicznego w Potulicach, Polacy.

Zwyczajna kolacja ścisłego postu zastąpiła wilię. Stanęła w pamięci zaraz polska wilia, syta wieczerza, pełna rozgwaru, dzielenie się opłatkiem... a tu? Na usta cisnęły się słowa niegdyś słyszane:

„O wilio w rodzinnym domu!... O chwilo szczęśliwa!
Zawsze w myślach zostaniesz jako obraz jasny.
I chociaż przeszły burze, co starły dom własny,
Dziś ton kolęd z przeszłości czas twój wydobywa...".

Skończyło się na wspomnieniu drogich sercu pamiątek. Inni księża zaawansowani w języku chińskim, nie mieli czasu i na to, zajęci spowiadaniem prawie do północy.

Wyszedłem z mieszkania, aby na świeżym powietrzu ochłonąć, stłumić cisnące się wspomnienia. Ludzi moc. Chodzą tam i z powrotem, oglądają dekoracje, oświetlenia. Lampiony rozpraszają ciemności, a noc rozjaśniają lampy gazowe. Gdzieś w kącie zabudowania gra muzykant na instrumencie przypominającym skrzypce, melodię nigdy nie kończącą się. W kółko Macieju. Na wieży powiewają naciągnięte na sznur małe chorągiewki różnych krajów świata. Polska też była reprezentowana. Znaczenie tego wypływało z powszechności święta Bożego Narodzenia na całym świecie w Kościele katolickim. W kościele pełno ludzi. Oglądają żłóbek, stajenkę urządzoną nie pod

strzechą jak w Polsce, ale wśród gór, skał (tło tutejszej okolicy) na tle krajobrazu Betleem. Wszystko pięknie, rzęsiście oświetlone lampkami elektrycznymi. W górze gwiazda ślicznie migoce. Cudo... Ołtarz wielki wraz z Tabernakulum, figurą Matki Boskiej pięknie udekorowany w kwiaty żywe i martwe i żarówki nawet o zmiennym świetle. Aż serce się raduje. Ludzie modlą się, odmawiają głośno pacierze, różaniec, śpiewają... Mnie przypomina to wszystko Wielką Sobotę w Polsce, groby Boże, a nie Boże Narodzenie, mimo że przecież żłóbek widzę. W kościele rozmowy, hałas jak na rynku. Cóż jednak robić, kiedy przyszło i dużo pogan z ciekawości, którym się zdaje, że są w pagodzie. Nie brak i protestantów, których »apostołowie« rekrutują się przeważnie z Europejczyków, którzy dla chleba przybyli mącić czystą wodę wiary katolickiej. Dużo widzę ludzi z nakrytymi głowami, w kapeluszach, których usunąć się nie da, gdyż może to chwila dla niejednego, z której, jeżeli nie dziś, nie prędko, to może kiedyś skorzysta, nawróci się... Trzeba go zrozumieć, że to poganin, nie oświecony, często ciemny...

O godzinie dziewiątej rozpoczęło się kazanie dla pogan w sali jednego domu w pobliżu kościoła. Na ścianach porozwieszano obrazy objaśniające prawdy wiary św., albowiem co słuch nie utrwali, to oko uchwyci. Wewnętrz głoszą katechiści kazania po kilku na zmianę, a Chińczycy lubią ogromnie słuchać, tym więcej, że katechiści, ludzie świeccy, gorliwi katolicy, religijnie wykształceni, głoszą kazania swobodnie, pię-

knie i dla ucha Chińczyka zrozumiale. Sala jest przepełniona ale ilu się ich nawróci, ilu skorzysta z tych nauk... Może jeden, dwóch... a reszta? Gdyby tak można było nawracać masowo, to Chiny w ciągu kilku lat byłyby nawrócone. Przychodzą, słuchają, potakują, przyznają zawsze racje, że religia katolicka jest piękna i trzeba ją wyznawać, ale zostają w rezultacie przy swojej, bo im z nią wygodnie. Ciężko ich przekonać o wartości naszej religii. Uważa, że to religia obca, bo przyszła z obcych krajów, więc woli trzymać się swojej, nie chce widzieć prawdy, choć ją często zna, czasem lepiej aniżeli katolik. Bóg jeden rozsądzi, czyja była wina, że jednak tej znanej prawdy nie przyjął. Pyta mnie jeden, czy rozumię to co katechista głosi. Twierdzę, że tak, ale zaraz idą dalej, by nie wdawać się w rozmowę i nie zawstydzić się.

Przed murem kościelnym na ulicy nad kanałem rozłożyli się straganiarze, nie tacy jak w Polsce. Tu cały rząd długi składa się z kuchen. Gotują, smażą, pieką, zachwalają towar krzykiem przeraźliwym i zarabiają. Pełno dymu, czuć spalenizną. Uciekam by nie widzieć, nie oddychać tymi »przyjemnymi« zapachami. Aż w głowie się zakręciło... To jeden dowód jak Chińczyk nie potrafi się obejść bez jedzenia. Gdzie on, tam musi być i kuchnia. Najpierw żołądek a potem inne rzeczy. Nic dziwnego, gdyż żywi się tylko ryżem. To jedyne jego pożywienie, a przekąską kawałek ryby, czasem jakieś mięsiwo, często jarzyny... Godzina późna... W pokoju patefon pilnowany przez

kolegę, gra europejskie rzewne kawałki, a ja przeciskam się dalej, łazikuję, nasycam oczy »pięknościami«, nowościami... Zbliża się jedynasta godzina w kościele rozpoczyna się kazanie dla chrześcijan. Nie brak tu i pogan. Ciekawość sprowadzi ich wszędzie. Przed kazaniem rozbrzmiewa kolęda na melodię nigdy nie kończącą się. Po kazaniu modlitwy, recytowanie katechizmu. Zawsze modlą się głośno, albowiem inaczej nie umieją ocenić modliwy.

Przed dwunastą dzwony ogłosiły pięknie, harmonijnie całemu miastu pasterkę. Msza św. bez wystawienia Najśw. Sakramentu (w ogóle według rzymskiego zwyczaju Mszy św. z wystawieniem nie znalą) z asystą, w przepięknie oświetlonym kościele. Ministranci poprzedzali wyższą asystę z celebransem na czele. Ludzi w kościele moc. Na zaintonowane Gloria nie usłyszałem kolędy, żadnej polskiej pieśni. Nikt nie rozpoczął »Wśród nocnej ciszy«, a na około widzę twarze obce, ciekawych cisnących się do balustrady, wszędzie zaglądających, rozpychających się... Najwięcej interesuje ich żłóbek. Było raz tak, że jeden poganin nie hamując swej ciekawości, przekroczył spokojnie balustradę jak płot i uspokoił się oglądnąwszy z bliska żłóbek. W kościele rozgwar. Nie było czasem słychać śpiewającego przy ołtarzu. Natomiast z innej strony dolatywały dźwięczne tony harmonium Mszy gregoriańskiej »De Angelis« śpiewanej przez dzieci chińskie. Radość jednak była wielka, gdy w czasie pasterki wielu przystąpiło do Komunii św. Trzech nas rozdawało prawie przez

pół godziny. Reszta ludzi przystępowała jeszcze na rannych Mszach św. i na sumie, gdzie znowu dwuch udzielało Komunii św. Serce rosło, gdy się widziało takie zrozumienie Święta w pogańskim kraju. Wiedzieli, że do Boga przychodzi się z życzeniami czystego serca, bo Jezus takie przyjmuje życzenia.

Po pasterce było jeszcze gwarno, hałasowali, rozchodzili się do domów. Ale już nie słyszałem dokładnie, bo śniłem o polskiej wilii, urządzonej na czas europejski w tej porze, o opłatkach, śniegu i o pasterce. Tak smakowało, tak było pięknie, wesoło. A gdy w kościele zagrzmiały organy »Wśród nocnej ciszy«, a tłumy ludu bożego podjęły wspólnie »Głos się rozchodzi« i ja śpiewałem...

Suma odprawiła się uroczyście, po niej strzelanie ze sztucznych ogni. Dym, huk okropny jak maszynówki. To samo było i wieczorem na błogosławieństwie. Potem rozpoczęła się uczta chrześcijan przypominająca »agapy« w dawnych wiekach. W jednej sali mężczyźni a w drugiej kobiety. Na to złożyli się sami. A co było na niej? Proste jedzenie złożone z ryżu, jakiegoś mięsiwa, jarzyn... i wstrętnego wina chińskiego.

Na tym jednym dniu skończyły się święta. Więcej tu nie ma. Nowy Rok jest świętem kościelnym, nie ma obowiązku słuchania Mszy św. Chińczykowi trudno powstrzymać się od pracy przez jeden dzień, a co mówić o więcej... On tego nie rozumie, jeszcze nie może pojąć, żyjąc wśród pogan, ustawicznie pracujących. Pracują często z biedy, nędzy, by zarobić

na miseczkę ryżu, słaby jeszcze w wierze nie widzi obok siebie przykładu, zapomina, nie zdaje sobie sprawy, pracuje. Urzędy, szkoły są nieczynne, ale to przyjęto za Europą jako dzień odpoczynku, prywatni śmiertelnicy tego nie rozumieją. Kiedy to przyjdzie ten czas, dzień, chwila, gdy, jak w kraju katolickim, jak w Polsce, będzie się odczuwało święto, niedzielę?... gdy przechodząc przez miasto, nie będzie widać zajęć, pracy, lecz świętowanie.

Ks Feliks Stefanowicz C. M.
misjonarz w Chinach, Wenchow.

Z Madagaskaru.

Z listu S. Małgorzaty SS. Miłosierdzia.

Vohipeno, 27 listopada 1937 r.

Najczcigodniejszy Ojcze Dyrektorze!

U nas obecnie susza i upały. Owoce na drzewach wysuszone, nim zdołały dojrzeć. Tak samo jest i z ryżem. Mimo lichego zbioru w naszej okolicy, ludzie się uwijają, aby zebrać to co jest, gdyż przewidują, że w porze deszczowej nastąpi powódź. Z początkiem upałów ukazała się też epidemia krwawej biegunki, która obfite miała żniwo. Pomiędzy innymi umarły dwie dziewczynki z ochronki: Józefa Baorapoiaha, wykupiona przez parafię Trębaczów w r. 1933 i Agnieszka Ra-

feko, wykupiona przez parafię Piekary Wielkie na Śląsku. Oprócz nich umarło trzech większych chłopczyków a mianowicie Bartuś Botopetraha wykupiony

Dzieci malgarskie składają podziękowania polskim dzieciom

w r. 1929, Emilian Rakoto wykupiony przez ks. Urbana z Król. Huty w r. 1928 i Emil Franciszek Zanadremba wykupiony w r. 1930 przez parafię Wodzisław Śląski.

Wszyscy ci malcy wywołali podziw na obecnych swą śmiercią. Wyciągali rączki, jak gdyby widzieli

kogoś, szeptając przy tym modlitwy. Mała Agnieszka na kilka chwil przed śmiercią kazała przywołać swą matkę pogankę i kazała jej przyrzec, że będzie uczyć się katechizmu i ochrzci się. Emilian Rakoto biorąc ojca za rękę prosił go, aby tak nie płakał, nie ubolewał, gdyż Pan Jezus, którego co tylko przyjął w Komunii św. przyjmie go jak dobrego przyjaciela do siebie w niebie, a tam on o swoich nie zapomni. Emil Franciszek, którego przedwczoraj pochowano, sam po księdza posłał, każąc powiedzieć: »Emil Franciszek Dremba, mały Krzyżownik jest chory i pragnie przyjąć Pana Jezusa«. Ojciec Przełożony zastał go płaczącego. Na zapytanie dlaczego płacze, odpowiedział: »umieram, a nie zdołałem jeszcze nawrócić moich rodziców«. Po przyjęciu Komunii św. prosił o włożenie mu na szyję medalika i ucałowanie krzyża i wkrótce spokojnie oczka zamknął i po bardzo lekkim konaniu oddał duszę Bogu.

Tak, nawet na tej naszej dalekiej wyspie afrykańskiej ma Pan Jezus szczerze kochające Go duszyczki. Nie swoim rodzicom zawdzięczają to poznanie Jezusa i ukochanie Go, ale naszym szkółkom, gdzie pod wpływem łaski Bożej czerpią oświecenie religijne. Szkółki nasze zawdzięczają zaś swoje istnienie Waszej pomocy, Kochane Dzieci, i Najczcigodniejszemu Księdzu Dyrektorowi. Niech każdy grosz złożony na nasze misje, ściągnie obfite łaski Boże.

Podczas kiedy to piszę, muszę co chwilę przesuwać stół, albowiem przez dziury w dachu słońce pali mi czaszkę. Cała kolonia termitów (białych mrówek)

zniszczyły deski w podłodze i trzeba dobrze uważać, gdzie postawić stołek. Tak to wygląda moja izba pracy. Siostra Przełożona pociesza mnie, że jak zdobędzie kilkaset franków to mi naprawi. Ale cóż i u niej

Ochronka w Vohipeno na Madagaskarze.

jest to samo. Kłopotów coraz więcej, bo potrzeba i dzieci ubrać i mleko kupić, to znów przybory do szkoły lub lekarstwa i td. A skąd na to wszystko wziąć? Codziennie prosimy Pana Jezusa, aby nam na tej dalekiej obczyźnie raczył przyjść z pomocą.

Teraz dołączam fotografię naszych dziatek, a można powiedzieć, że wszystkie są wykupione przez Pap.

Dzieło św. Dziecięctwa z Krakowa. Dzięki Polsce ukochanej zostało tysiące dzieci pogańskich przyjętych na łono Kościoła katolickiego. A przeszło już trzydzieści lat, jak tutaj pracuję zdala od ojczyzny. Pragnieniem moim jest, aby tą naszą wspólną pracę doprowadzić do końca, według przysłowia murzyńskiego »Przybij łódkę do lądu« a nie zostawiaj na środku rzeki. Jak daleko od brzegu jest moja łódka życia, nie wiem, ale pragnę do ostatniego tchu życia siły moje poświęcić moim ukochanym misjom.

Dlatego proszę najczcigoniejszego Ojca, aby raczył pamiętać o naszych misjach, gdyż przykro iść do chorego nie mając lekarstwa, lub do ubogiego bez grosza. Jest to jedyny środek pozyskiwania dusz.

Jeszcze raz więc dziękuję za dotychczasową pamięć i proszę o przyszłość.

W miłości Jezusa i Maryi Niepokalanej, pozostaję Najczcigodniejszego Ojca Dyrektora wdzięczna sługa.

S. Małgorzata.

Ze Stowarzyszenia św. Dziecięctwa w kraju.

I znowu stanęliśmy u progu nowego roku, 54 roku działalności na niwie misyjnej która rozwinęła się jak gdyby owo ewangeliczne ziarnko gorczyczne, które zadziwia całe społeczeństwo. Oto dzieci rozszerzają ideę misyjną wśród starszych, którzy niejednokrotnie nie myślą o tej rzeczy najważniejszej tj. miłości bliźniego. A w jakiż sposób możemy okazać tą miłość, jak nie troską o zbawienie jego duszy? A któż najwięcej zasługuje na tę troskę, jak nie poganie, którzy nie znają prawdziwego Boga? To też słusznie czyni Kościół św. że zwraca oczy wszystkich wiernych na te nieprzeliczone rzesze pogan i każe już dzieciom troszczyć się o ich zbawienie. O nie żałujmy wysiłku i wszyscy stańmy wśród pracowników na niwie Pańskiej, ażeby, gdy przyjdzie ów dzień rozrachunku z naszego włodarstwa, nagroda nas nie minęła.

W ostatnim okresie nadesłano nam następujące sprawozdania.

Z Grudziądza — Małe Tarpno piszą nam:

Stow. nasze istnieje od roku 1931. Na początku, gdy stow. zostało założone, była mała liczba członków, ale z dnia na dzień, rok za rokiem, liczba wzrasta, a od roku 1935, kiedy objął kierownictwo Ks. Lesiński, stow. pomyślnie się rozwinęło, tak że w roku 1937 liczba członków liczy 864 dzieci w tym jest 631 dziewcząt, 233 chłopców, obecnie jest 26 zelatorek i 2 zelatorów, 56 dwunastek.

W wiosce Owczarkach należącej do naszej parafii jest oddział, do którego należy 98 dzieci 62 dziewcząt, 36 chłopców, 3 zelatorki 2 zelatorów.

Do stow. należą dzieci z Grudziądza-Tarpna, Nowej wsi, Parsk, W. Tarpna, Owczarek, Świerko-

Z poświęcenia sztandaru Poznań — Fara.

cina, Kłódki wsi, Kłódka młyna. Lisich Kątów, Stanisławowa.

Zebrania odbywają się regularnie co miesiąc plenarne i zelatorskie. Zbiórki odbywają się dwa razy tygodniowo, letnią porą na boisku, a zimową w salce parafialnej. Na zbiórkach dzieci uczą się śpiewu, robią robótki, i bawią się w różne gry i zabawy.

Do wspolnej Komunii św. członkowie przystępują co miesiąc. W każdy pierwszy piątek miesiąca stow. adoruje w kościele Pana Jezusa wystawionego w Najśw. Sakramencie.

Dwa razy w roku obchodzimy dnie misyjne, w tych dniach odprawiane są Msze św. na intencję misji, i odbywają się akademie w salce.

Stow. bierze udział w uroczystościach kościelnych ze sztandarami.

Dzięki gorliwej i troskliwej opiece naszego Dyr. ks. Lesińskiego w dniu 3 paźdz. 37. w święto patronki św. Teresy, nastąpiło uroczyste poświęcenie nowego sztandaru dla dziewcząt.

Msze św. odprawił Dyr. ks. Lesiński a kazanie wygłosił i poświęcenia dokonał ks. Proboszcz Blerieg. Po nabożeństwie odbyła się krótka a bardzo uroczysta akademia. Dziś pod nowym sztandarem coraz więcej się dzieci skupia. Kończę moje sprawozdanie, życzę pomyślnej pracy nad rozwojem Stow. dla dobra Kościoła i misji, ślę miłe pozdrowienia dla wszystkich dzieci zgromadzonych w Stow. Dz. P. J. hasłem „*Misjom służ*“.

Kierowniczka.

O działalności Pap. Dzieła św. Dziecięctwa w parafii Farnej w Poznaniu dowiadujemy się z następującego sprawozdania:

Przewielebny Księże Dyrektorze!

Do tej pory należały do nas dzieci z siedmiu szkół powszechnych i jednej ochronki parafialnej pod wezwaniem Dzieciątka Jezus.

Obecnie z powodu reorganizacji szkół pozostało nam pięć szkół i to szkoły: Nr 5, 37, 41 chłopców i 29, 40 dziewcząt.

Natomiast dołączyła się jeszcze jedna ochronka parafialna pod wezwaniem św. Antoniego, którą prowadzą SS. Elżbietanki.

W tym miesiącu tj. 21 listopada było u nas przyjęcie nowych członków.

Protektorem naszym jest Ks. Prałat-Prepozyt Steinmetz.

Obecnie jest w Zarządzie 14 osób, wszystkie bardzo gorliwie zajmują się sprawami misyjnymi i Stowarzyszenia.

Dzieci należących do Pap. Dzieła św. Dziec. Jezusowego było dotąd 1100. Obecnie liczba jeszcze nie jest ustalona.

Dzieci co tydzień w czwartek mają krótkie nabożeństwo z błogosławieństwem Najśw. Sakramentem i krótką nauką.

Dwa razy w miesiącu, raz chłopcy, raz dziewczynki, odbywają się zebrania dzieci z krótkimi referatami wygłaszanymi przez Ks. Patrona lub którą z pań opiekunek. Zebrania te są jeszcze urozmaicone śpiewami, monologami, deklamacjami i krótkimi utworami scenicznymi wykonywanymi przez dzieci.

Poza tym dzieci biorą udział ze sztandarkiem a czasem z dwoma i z proporczykami w uroczystych nabożeństwach parafialnych jak:

W pierwszy piątek każdego miesiąca, w święta odpustowe, w uroczystościach i procesjach Bożego Ciała i w oktawie i t. p.

W lecie odbywają się najmniej trzy wycieczki poza miasto starszych dzieci wraz z rodzicami, dwie,

dzieci z ochronek; tam na wesołej zabawie i grach towarzyskich w połączeniu z kołem szczęścia i niespodziankami szybko i przyjemnie czas upływa.

Zebrania Zarządu odbywają się zazwyczaj raz na miesiąc.

Od nowego roku została zapoczątkowana niedzielna Msza św. recytowana dla dzieci.

Pap. Dz. św. Dziec. w Grudziądzu — Małe Tarpno.

W tym roku mieliśmy aż trzy nadzwyczajne uroczystości i to: Poświęcenie nowego sztandarka w dniu 16 maja. Poświęcenia dokonał Ks. Prałat Prepozyt Steinmetz. Następnie w podniosłych i pełnych zachęty słowach wskazał licznie zebranej dziatwie że na sztandarku swoim mają wizerunek swego Wodza, który z taką miłością odnosił się zawsze do dzieci i domagał się ażeby im nie broniono przystępu

do Niego, więc ażeby licznie i gorliwie zbierały się pod swoim sztandarkiem i pracowały w duchu apostolskim. Potem Ks. Prałat odprawił Mszę św. podczas której śpiewały dzieci należące do chóru Pap. Dzieła św. Dziec. Jezus.

Po Mszy św. nastąpiły dalsze uroczystości na salce parafialnej.

Dzieci odśpiewały pieśń „Pod sztandarem Twym“ ks. Patron Julian Walter w przemówieniu swoim wykazał znaczenie organizacji Pap. Dzieła św. Dziec. Jezus i korzyści jakie stąd wypływają dla pogańskich dzieci i samych członków.

Następnie nauczyciel p. Bronisław Kopeć, wykazał liczebnie, co zdziałało Pap. Dzieło św. Dziec. Jezus od czasu swego założenia. Poczem Rodzice Chrzestni wpisywali swe imiona do „Złotej Księgi“. Uroczystość zakończono wspólną fotografią sztandarowych, chóru i Zarządu, którą w załączeniu przesyłamy.

Drugą taką uroczystością było poświęcenie „Kaplicy Wieczystej Adoracji“ przy Kolegiacie Farnej. Dzieci również ze sztandarkiem i proporczykami brały udział w tej uroczystości.

A trzecią uroczystością był Międzynarodowy Kongres ku czci Chrystusa Króla i uroczysta Msza św. wyłącznie dla dzieci na Pl. Wolności.

Pomimo, że był to już czas wakacyjny, dzieci licznie zebrały się, ażeby brać udział w tej uroczystości i zamanifestować swoje uczucia religijne.

Uroczystości te były niejako pieczęcią wszystkich zebrań w ostatnim roku szkolnym i nowym bodźcem do gorliwszej i intenzywniejszej pracy apostolskiej na rok przyszły.

Obszerne sprawozdanie z jednej ze szkół naszych, to jest z 5 szkoły powsz. było już wysłane z końcem roku szkolnego przez p. Bronisława Kopecia, więc go już nie powtarzamy.

Łączymy Przewielebnemu Ks. Dyrektorowi życzenia szczególnego błogosławieństwa Bożego i obfitych owoców pracy.

Zarząd:

ks. Julian Walty	*Maria Śniegocka*	*El. Palka*
Patron	Przewodnicząca	Sekretarka

Bardzo miłe sprawozdanie otrzymaliśmy z Sarnowej.

Mimo, że parafia nasza liczy tylko około 2000 dusz i jest zamieszkała przeważnie przez rodziny bezrobotnych, to jednak stowarzyszenie nasze liczy około 170 członków. Zebrania odbywają się co miesiąc. Poprzedza je nabożeństwo odprawiane przez ks. Kierownika Rygusa. Każde zebranie rozpoczynamy modlitwą za dzieci pogańskie. Następnie pani Marta Bondkówna opiekunka zagaja zebranie. Następuje odczytanie protokółu z ostatniego zebrania. Zebranie urozmaicamy wierszykami, dialogami, monologami i czytankami o misjach. Ks. Kierownik ma pogadanki na temat misji.

W lecie zebrania odbywają się pod gołym niebem. Tam przeprowadzamy różne gry i zabawy. Wreszcie nasyceni już zabawą i powietrzem wracamy do domu z miłym nastrojem.

Ubieramy też w kościele ołtarz Dzieciątka Jezus.

W roku 1937 zebrało stowarzyszenie 90,10 zł.

Dwa razy w roku przeżywamy radosne chwile: Wycieczkę i gwiazdkę.

Ostatnia gwiazdka była urządzona straniem ks. Kierownika i pani Opiekunki. Uroczystość gwiazdkową poprzedziło nabożeństwo. Następnie z miłym nastrojem, „pochód towarzyski“ ruszył na miejsce przeznaczenia. Po przybyciu rozpoczęła się oczekiwana uroczystość. Na wstępie modliliśmy się za dzieci pogańskie i zanuciliśmy kolędę. Pani O-

piekunka zagaiła zebranie. Ks. Kierownik rozdał obrazki przyjęcia nowowstępującym członkom. Następnie wygłoszono kilka wierszy. W międzyczasie ks. Kierownik miał czytankę o gwiazdce. Odegrano krótką sztuczkę teatralną, za którą mali aktorzy otrzy

Gwiazdka w Sarnowej.

mali liczne oklaski. Nastąpiła chwila łamania się opłatkiem z życzeniami, oraz krótkie sprawozdanie z całorocznej działalności stowarzyszenia. Nareszcie przybył tak badzo oczekiwany gwiazdor z podarunkami. Do wielu serc zapewne wkroczył lęk, tymbardziej, że gwiazdor trzymał rózgę. Bardzo było wesoło, gdy gwiazdor kogo skarcił, a innych pochwalił i wręczył podarek. Po tej uroczystości była fotografia zarządu i zelatorów, którą załączamy i prosimy umieścić w pisemku. Załączamy miłe

pozdrowienia dla wszystkich zorganizowanych pod sztandarem Dzieciątka Jezus.

Kazimiera Kaszubianka
sekretarka.

Ze Lwowa donoszą nam:

Z końcem kwietnia 1937 r., staraniem ks. Mariana Folcika, wikarego parafii św. Elżbiety we Lwowie, zostało zawiązane Papieskie Dzieło św. Dziecięctwa Jezusowego przy tejże parafii. W dniu 24. IV. 1937. odbyło się w kościele im. Św. Elżbiety uroczyste przyjęcie pierwszych członków Stowarzyszenia. „Dzieło" nasze rozwija się bardzo pomyślnie. Dotychczas odbyło się kilka zebrań w kościele, trzy zebrania w sali parafialnej, połączone z wyświetlaniem obrazów z Misyj.

W maju br. doprawiona została uroczysta Msza św. w intencji członków. Obecnie Stowarzyszenie liczy ponad 180 członków.

W ostatnich czasach K. S. M. Ż. zgłosiło swoją współpracę ze Stowarzyszeniem. Wybrano dwie druchny, które mają zająć się sprawami organizacyjnymi Stowarzyszenia, mają pomagać księdzu w organizowaniu zebrań i t. p.

za Stowarzyszenie
dh. Leroch Emilia

PODZIĘKOWANIE.

W ostatnim okresie nadesłano nam na cele misyjne: XX Zmartwychwstańcy Poznań-Wilda — staniol i znaczki, Koło Ministrantów przy kościele poklasztornym w Węgrowie Podlaskim znaczki i dewocjonalia, Stow. św. Dz. w Iłowcu staniol i znaczki, Stanisław Łętek Kamionka Wielka k. Nowego Sącza znaczki, ks. Paschke Poznań Starołęka znaczki, Kołodziejczyk Marta Boguszowice znaczki staniol, za co składamy najserdeczniejsze *„Bóg Zapłać"*.

Wykaz składek za grudzień 1937 i za styczeń 1938.

Diecezja chełmińska.

Zł: Konrad Przybyszewski, Kamionka 2; Waleszyński, Papowo Toruńskie 5·50; *Dyrekcja Dzieł Mis., Pelplin 10,182·81;* (w tym Barłóżno 21·50, Błądzim 9·60, Boleszyn 41·80, Boluminek 4·90, Borowymłyn 12·40, Bobowo 19·80, Bobrowo 7·50, Borzyszkowy 33·20; Brodnica gimn. żeńskie 12, *urz. par. 50,* Brodnica k/Kartuz 24, Brudzawy 4·05, *Brusy 94,* Brzeźno 5·05, Brzozie niem. 23, *Bysław 52,* ze żłóbka 13, Bysławek SS. Miłosierdzia 29, Byszewa 26·31, Bzowo 5·75, Brzozie polskie 23·10. *Chełmno 78·01,* Chełmonie 5·25, Cekcyn 11·35, Chełmża 26·12, *Chmielno 80·40, Chojnice 321·65,* Szkoła SS. Franciszkanek 6·50, Zakład Ś. Boromeusza 10, Ciche 12, *Cisowa-Gdynia 110,* Czarnylas 4·40, Czarze 8, Czeczewo 1·50, *Czersk 173·50,* Czyste W. 7, Dąbrówka k/Starogardu 16·95, Dąbrówka Król. 20·70, Dębowa Łąka 10, Dobrcz 18·49, *Drzycim 55·30,* Działdowo 20, Dziemiany 47·41, Dzierzążno 7·50, Fordon 30·44, *Garc W. 53·35,* Garczyn 20, *Gdynia szpital SS. Miłosierdzia na wyk. murz. 60,* szkoła powsz. 25, Gdynia Grabówek 15, Golub 31·20, Gowidlino 10·15, Godziszewo 24·10. Gorczenica 8, Goręczyno 36·05, Górale 11·95, *Gostkowo 99·55,* Gostyczyn 12·20, Górale 11·60, Górna Grupa 4·30, Górzno 18·60, Grabowo-Osiek 30, Grabowo-Lubawa 6·05, Grążawy 21·20, *Gręboсin 68·55,* Grodziczno 12, Gruczno 40, *Grudziądz Fara 70, N. M. P. 215·40, Tarpno 75,* Gruta 49·31, Grzywna 8·32, *Jeżewo 59·90.* Jastrzębie 10, Jeleńcz 10·10, Iłowo 27·95, Jabłonowo 13·50, Hel 26·10, *Kamień 85,* Karsin 26·11, *Kar-*

tuzy 100, Kasparus 7·50, Kaszczorek 6·35, Kazanice 30, Kijewo król. 3·10, *Kiełpiny 86·19, Kiszewa St. 51·26,* Kielno 36, *Kleszczewo 85·65,* Kokoszkowy 32·16, Konarzyny-Chojnice 20·47, Konarzyny-Kościerzyna 21·55, Kościerzyna 37, Kościelna Jania 31, Koszelewy 25·72, Kowalewo 21·74, *Koronowo 75,* Czesław Mrozik na wyk. Teresy Marii 25, Kurkocin 7·30, Kurzętnik 20·25, Krotoszyny 1·20, Kuźnica 25·35, Lalkowy 9·55, Lembarg 9·75, *Leśno 125,* Lignowy 21·95, Linia 12·20, Linowo król. 16·85, Lipinki k/Jabłonowa 25·20, Lipinki k/Warlubia 27·50, Lipnica k/Chojnic 18·50, Lipnica-Golub 11, Lisewo 4·85, Lubicz 39, *Lubiewo 61·20, Lubiszewo 72·60, Luzino 125·58,* Lubień W. 2, Ługą 46·16, Łąkorz 39·95, Łążyń 7·50, Łąkie Polskie 17·40, Łebno 22·65, Łęck W. 16·75, Łebcz 15·50, Łobdowo 10·62, Łopatki Polskie 42·80, *Matarnia 115,* Mechowa 15·45, Miłobądź 8·15, Mędromierz W. 17·10, Mikołajki 5·20, *Mrzezino 75,* Mroczno 2·45, Mściszewice 24·50, Mokre Grudziądz 10, Mszano 30·50, Nawra 3·50, Niestępowo 1·10, Niedźwiedź 9·90, Nowa Cerkiew-Gniew 23·70, *Nowacerkiew k/Chojnic 109·88, Nowe 302·45,* Odry 15·15, Ogorzeliny 26·30, *Okonin 91,* Oksywie 35·70, Helena Kaleta na wyk. Marii 23, Opalenie 30·40, Orzechowo 5·85, *Osie 67·72,* Osieczek 7·20, Osieczno 14·25, Osielsko 9·50, Ostrowite k/Jabłonnowa 7·42, Papowo Tor. na chrz. 15, Parchowo 11·55, Ostrowite k/Kowalewa 10·20, Pączewo 8, Pelplin 23, Piaseczno 18·05, Piece 37·50, Pińczyn 23·50, Pieniążkowo 15·90, Pluskowęsy 8·50, Płowęż 18, Płochocin 26·97, Pomieczyno 47·60, *Prątnica 50,* Pogódki 14·52, Płużnica 44·67, *Pruszcz k/Swiecia 50·29,* Pruszcz k/Tucholi 15, Przodkowo 7·50, Przysiersk 40·90, *Puck 106·30, na wyk. Marii Teresy 60,* Raciąż 8·13, Radomno 15, Radowiska W. 22·50, *Reda 75,* Rożental 20, Rajkowy 73, Rumian 49·15, Rumja 24·88, Rogóźno 6·76, Rytel 20, Radoszki 7·80, Sarnowo 25, Silno 16·50 Sianowo 27·05, *Skórcz 97·88,*

Skarlin 19·95, Starzyno 38·52, *Starogard 311·35, Stężyca 103·65, Strzepcz 15,* Subkowy 6·40, Sumin 23·70, *Strzelno 99·90,* Sucha - Lubiewo 9·75, Sypniewo 6, *Swarzewo 105·30,* Swornegacie 30, Szczodrowo 9·45, Szczuka 6·40, Szembruk 10·50, Szwarcenowo 20·60, Szlachta 36·70, Szymbark 29·48, *Śliwice 70·31, Świecie 58·05,* Szynych 1·30, Świekatowo 30·10, Święte 21·80, Świerczynki 10·74, Tereszewo 18·95, *Tczew Fara 505·70, Św. Józef 100,* Alina Paczkowska na chrz. 10, Topólno 5·98, *Toruń św. Jakub 230, św. Jan 84·07, N. M. P. 96,* Toruń Mokre 29, *Tuchola 100·50,* Turza W. 14·12, *Trzebcz 67·70, Tylice 62,* Tyłowo 31·55, Tymawa 1·60, Unisław 18, Walichnowy 6·30, Wabcz 10·60, *Wałdowo 96·90, Wąbrzeźno 175, Wąpiersk 60,* Wda 9·05, *Wejherowo 50,* Wiele 38·39, Wielkałąka 5·60, *Więcbork 118·55,* Wielowicz 25·69, Wrocki 41·50, Wudzyn 26·40, *Wysin 101·30,* Zapceń 15·80, Zamarte 20, Zieleń 10·10, *Wtelno 92·38,* Zawda Jankowice 18·75, Zblewo 18, Złotowo 10, Żwiniarz 24·30, Żarnowiec 35, Żołędowo 9, *Żukowo 51·39);* Ks. Barra, Lutowo 15·88. **Razem 10,206·19.**

Diecezja częstochowska.

Zł: Ks. Placek Jedlno k/Ładzic 8·50; *OO. Paulini, Jasna Góra 100.* **Razem 108·50.**

Archidiecezja gnieźnieńsko-poznańska.

Zł: Ks. Karliński, Bydgoszcz, parafia Najśw. Serca P. J. 18;09; Ks. Grabianka, Bydgoszcz 20·22; Maria Bryzelakówna, Góra k/Żnina 10; Aniela Grzelka, Gogolewo 24; Urząd parafialny Baszków 4; Ks. prob. Poprawski, Goniembice 30; Ks. Wróbel, Markowice - Krusza Duchowna 15·55; Helena Rogacka, Golina k/Jarocina 10·82; Parafia św. Wincentego à Paulo, Bydgoszcz 8·10; Stow. św. Dz. Kwilcz. Ks. Kowalski 4·81; Ks. Malinowski, Janków Zaleśny 13·75; Ks. dziekan Polednia, Krzyżow-

niki 48; Małe Seminarium Misyjne, Bruszków 6·76; Stow. św. Dz. Poznań Naramowice 10; Stow. św. Dz. Czarnków n/Notecią 6; Stow. św. Dz. Poznań, parafia Bożego Ciała 15; Franciszka Nowakowa, Skoraszewice 14·50; Ks. Bąk Lubosz k/Pniew 28; Ks. prob. Niedbał, Miasteczko Kraińskie 13·70; Franciszka Piechotanka z Brzostowa 12·80; Stow. *św. Dz. Markowice 75;* Ks. Starczewski, Michorzewo 30; *Ks. Pyszkowski, Dąbrówka Kość. 162;* Urząd parafialny, Smolice 23·65; Urząd parafialny Łaszczyn 7·15; Parafia Zmartwychwstania Pańskiego Poznań - Wilda 20; Ks. Wróbel, Wymysłowice 19·40; Ks. Winczewski, Gniewkowo 22·21; Stow. św. Dz. Wyszyny 20; Stow. św. Dz. Buk 25; Ks. Wojciechowski, Orle 16·50; Szkoła powsz. Kobylin 40;65; Ks. Szałkowski, Łobżenica 47; *Parafia Bożego Ciała, Poznań NN. na wyk. Marii Magd. 60;* Jadw. Olejnikówna, Koźmin 25; Ks. Viola, Nowy Tomyśl 30; Stow. św. Dz. Turkowy 25; Ks. Lewandowski, Zaniemyśl 18·50; SS. Miłosierdzia, Wągrowiec szpital pow. 23·30; Ks. Proboszcz Morawin 20·10; Urząd parafialny, Wilkowo Polskie 10·50; Ks. prob. Peik, Sieraków 20; *Mis. Sekr. Gen. Poznań 1,015·09;* (w tym Baranów 10·50, Boruszyn 9·77, Budzyń 12, Czempiń 10·67, Dłużyna 10, Gębice 2, Kamieniec k. Grodziska 6·30, Koźmin 11·82, Kwieciszewo 10, Liszkowo 10, Margonin 20, Michorzewo 5, Mórka 6;66, Nowawieś Książęca 49·20, Nowemiasto n/W. 14·15, *Poznań katedra 124·90, Starołęka 160·80,* Górczyn 39, *Główna 182, Rawicz 99·57,* Rogaszyce i Kochłowy 2·15, Rychtal 29, Rydzyna SS. Dominikanki 29, Siedlec k/Kostrzynia 3·40, Szemborowo 20, Śniecisko 3·20, Trębaczów 30, Wielowieś 12, *Wolsztyn 80,* Żytowiecko 12, *na administrację potrącono 50·75).* Urząd parafialny Bonikowo 16·70 ; Ks. Klóskowski Góra k/Jarocina 11·22; Stow. św. Dz. Międzychód n/W. 30; Stow. św. Dz. Kruszwica 20; Ks. Zieliński Powidz 3; Stow. św. Dz. Kębłowo 9; Halina

Kowalska Poznań Sołacz 24; Ks. Skrzyczak Granowo 34; St. Wojtyniak Września 6. **Razem 2,224 07.**

Diecezja katowicka.

Zł: Ks. Baksik Katowice 1·50; *Rada Misyjna Katowice 7,920·64* (w tym Beik 6, *Bielszowice 270, Biertułtowy 58·90,* Bieruń Stary 24·25, Bojszowy 14·42, Brzeźce 2, *Brzezinka 98·63,* Bujaków 20, Bykowina 14, *Bytom Nowy 200, Chełm Wielki 140, Chorzów św. Jadwiga 377·85, św. Antoni 107·65, św. Józef 74·57, św. Barbara 533·06, św. Magdalena 193·70, Chropaczów 70,* Cieszyn 5, Czechowice 2·50, Czerwionka 22, *Dąbrówka Mała 427·68, Dąbrówka Wielka 137·56,* Dębieńsko W. 40, *Godula 124·50,* Grodziec 3·25, *Hajduki 165, Halemba-Janów 310·35, Jędrysek 216·91,* Jejkowice 15, *Józefowiec 57·40,* Kamień 49·61, *Katowice N. M. P. 240·41, Katowice Bogucice 135·56, Katowice Załęże 130·62,* Knurów 37·95, Kończyce 8·65, Krasowy 48·65, *Lędziny 100, Lipiny 238·45,* Lubliniec 25, *Łagiewniki 160·41, Łaziska Średnie 52·45,* Makoszowy 45, Miasteczko Śl. 18·10, *Michałkowice 58·20,* Miedźna 45·44, Moszczenica 9·52, Mszana 8·29, Murcki 22·90, Mysłowice 38·50, Nakło 14·10, *Niedobczyce 150·65, Nowa Wieś 138·50,* Ogrodzona 5, Olszyna 27·70, *Orzegów 137·90,* Pawłowice 5, Pawonków 47·25, Piekary Wielkie 27·95, Pruchna 27·38, Przyszowice 20, Pstrążna 7·50, *Pszów 106·63, Radoszowy 72·95,* Raszczyce 4·12, Rogów 11·25, Ruda N. M. P. 22, *Ruptawa 105, Rybnik 77, na wyk. murz. 151·72,* Sadów 12, Siemianowice św. Krzyż 37, Skrzyszów 10, Sudzionka 20·65, Suszec 48·50, Świerklany 13·40, Szeroka 34·30, *Szopienice 105,* Tarnowice Stare 30, *Tarnowskie Góry 466·47,* Ustroń 10, Wilcza Góra 6, Wisła Mała 45, Wisła Wielka 16·48, *Wodzisław 171·35, na wyk. murz. 200,* Woszczyce 14·80, *Zory 160,* na wyk. murz. 40, *Żyglin 114·90);* Opółkówna Miedźna 5;

Ks. Kopytto Rydułtowy 104; Franciszek Koziołek Mysłowice 5. **Razem 8 036·14.**

Diecezja kielecka.

Zł: Ks. Kasperek Busk szk. p. 10; Ks. Czerkiewicz Kielce 5; Ks. Raczkowski Hebdów 4; Ks. prob. Liburski Iwanowice k/Słomnik 4·75; *Związek Mis. Duch. Kielce-Wolbrom 50;* Łączna 5; Grzymałków 7; Mieronice 6. **Razem 91 75.**

Archidiecezja krakowska.

Zł: Ks. Piątek Kęty 2·50; Stow. Dzieci Maryi Tenczynek SS. Miłosierdzia 12·50; Urząd parafialny Pcim 2·88; Ks. Gałuszka Zakopane 7·50; Ks. Paleczek Kęty 3; *Ks. Migdał* (z Rychwałdu 45·16, Rychwałdku 7·50, Pewli 7·20) *66;* Urząd paraf. Odrowąż 18·25; Józefa Koperówna Gdów 5·20; Urząd paraf. Lachowice k/Żywca 5; Ks. Chrapla Zwardoń 26·75; Urząd paraf. Bestwina 21; Ks. Kan. Walkosz Zator 40·10; H. Hetmańska 42·50; *Ks. prob. Sikora Jurgów 100; Stow. św. Dz. Krzyszkowice 108·25;* Szkoła pow. Nr II. Szczakowa 9·30; Urząd paraf. Wola Radziszowska 10; S. Teodozja Ciężkowice k/Szczakowej 2·20; Ks. Rychlik Osielec 16; Ks. Zapała Osielec 30; Urząd parafialny Liszki 15; Szkoła powsz. Nr IV. Jaworzno na Hucie 7; Urząd parafialny Miętustwo 20; Szkoła powsz. Dobranowice 5; Zofia Wojasówna Niegowić 45; Szpital powsz. Żywiec 10·20; Ks. prof. Kraupa Kraków 7·20; *Urząd parafialny Rabka 64;* Dzieci Zakładu Kraków Piekarska 40; Ks. prob. Szneider Biała 15; Ochronka św. Stanisława Kraków 7·85; Czyżewska Kraków Warszawska 2; Ks. Słupina C. M. Kraków 7·20; Zakład św. Rodziny Kraków 6; Katarzyna Zając Kraków 2·40; Stow. św. Dz. Rajcza 48; Helena Braunowa Piekary 6; *Składka na naboż. Kraków Kleparz 53·39;* Katarzyna Radoniówna Kraków 3; Katarzyna Caglówna Kobierzyn 3; Ks. Kędzior Kraków szk. Kochanowskiego 4·22. **Razem 900·49.**

Archidiecezja lwowska.

Zł: Anna Lachawiec Lwów 5; Adolf Mischke Lwów 5; Szkoła p. im. kr. Zofii Stanisławów 3; Ks. Szetela Stanisławów, szk. Konopnickiej 10, św. Alojzego 2; Szkoła im. kr. Zofii Sokal 1·20; Stow. św. Dz. Wiśniowczyk 9·55; Józefa Solmońska Koniuchy 2; Koło Mis. szk. im. Słowackiego Stryj 25; Ks. Richter Lwów 5; Ks. Nawrocki Żurawno 5; Ks. Fiałkowski Brody 12·50; Eugenia Pychówna Oleszyce 1·50. **Razem 86·75**

Diecezja łomżyńska.

Zł: Ks. prob. Astasiewicz Sejny (w tym Ewa Jankowska 5, Bronisława Jasionowska 2) 27·50; *Ks. Kruszewski Jabłoń Kość. 63; Ks. Sawicki Myszyniec 100.* **Razem 190·50.**

Diecezja łódzka.

Zł: Parafia Przem. Pańskiego Łódź 25; Przedszkole Przezorność Łódź Maria Grudzińska 6; Parafia św. Mateusza Pabianice 13; Ks. Bornstaedt Gomolin 9·60. **Razem 53 60.**

Diecezja łucka.

Zł: Ks. Bączkowski Kiwerce 15·20.

Diecezja pińska.

Zł: Ks. Olszewski Bielsk 30·18.

Diecezja płocka.

Zł: Siostra Mirosława Bednarska Janowo k/Chorzel 28·01; Ks. prob. Łebkowski Szczawin 7·40; Ks. Wilczyński Karniewo 22; Ks. Nasiłowski Płock Małe Sem. duch. 20; Ks. Gościniak Ciechanów 6·50. **Razem 83 91.**

Diecezja podlaska.

Zł: Ks. Józef Guz Sobolew 3·45; Ks. Proboszcz Seroczyn Siedlecki 9·20; *Ks. Dr Święcicki Garwolin*

56·21; Ks. Maciejski Domanice 14; Ks. Guz Maciejowice 7·50. **Razem 90·36.**

Diecezja przemyska.

Zł: Wiktoria Setlak Wola Dębowiecka 18; Ks. Bazylski Przemyśl gimn. PP. Benedykt. 13; Helena Frankiewicz Rudnik n/Sanem 3·20; Sodalicja Mar. Nauczycielek Przemyśl 41·40; Ks. Krokoszyński Chyrów zakład 3; Krucjata Euch. Dubiecko Drohobyczka 2. **Razem 80 60.**

Diecezja sandomierska.

Zł: Ks. Kolak Opoczno 18·85; Ks. Malinowski Sławno k/Opoczna 40; Gabriela Czarnecka Radom 5; Ks. prob. Muszalski Suchedniów 3; Kuria Biskupia Sandomierz 28·55; Ks. Rembowski Wyśmierzyce 6. **Razem 101·40.**

Diecezja tarnowska.

Zł: *O. Smoroński Tuchów 400;* Ks. Dryja Pilzno 8; Urząd parafialny Mędrzechów z Kupienina 3·16; Ks. Wojciech Papież 2; Urząd parafialny Rzezawa 19·40; Ks. Pudełko Biesiadki 7·11; *Ks. Mierzejewski Tarnów 175·18 (w tym ks. Basta szk. Konopnickiej 70, ks. Mierzejewski szk. Hofmanowej i Kościuszki 89·43,* Partyka Józefa 2·50, parafia Gródek 8·30, Grudna Górna 3·45, Muszanka Zofia 1·50); Ks. Święs Zassów 7·30; Urząd parafialny Łysa Góra 7·10; Ks. Mizera Porąbka Uszewska 14; Parafia Cerekiew 3; Ks. Świętek Szczepanów k/Brzeska 47·27; Urząd parafialny Mikluszowice 30; Ks. Kalisz Limanowa 15·50; Ks. Jarosz Sobolów 5·20; Ks. Zachara Dąbrowa k/Tarnowa 30; Ks. Lewandowski Piwniczna 3. **Razem 777·22.**

Archidiecezja warszawska.

Zł: *Dyrekcja Związków Misyjnych Warszawa* ***151·63*** *(w tym OO. Marianie Warszawa 100,* **ks.** Pa

ciorkowski Jeziorna 5·58, p. Janina Suchońska Milanówek 4·75, Ks. Dziąg Mińsk Maz. gimn. 5, szk. powsz. im. Dąbrówki 10, Ks. kan. Wolski Otwock 4, Ks. Suchoński Góra Kalwaria 7·40, ks. Targoński Kutno 12, Danusia Mikołajczyk Warszawa 0·50, Jurek, Danusia, Wiesio i Hania z Chotomowa 2·40); *ks. Paszyna C. M. Warszawa 100* (w tym Ewa Ścibakówna 10, Gambinówna 5, NN. 5, SS. Dominikanki z Zielonki 4, Wanda Mastalska 2, NN. przez ks. Cecholę 5, NN. przez ks. Krauzego 5). **Razem 251·63.**

Archidiecezja wileńska.

Zł: Ks. prob. Zacharzewski Ławaryszki 10; Ks. prob. Hajkowicz Roś 36·50; XX. Misjonarze Wilno Subocz 16·20; Ks. prob. Łaban Lida 5; Ks. Radziwon Białystok 38; Ks. Łaban Lida 37·20. **Razem 142·90.**

Diecezja włocławska.

Zł: Ks. Pomianowski Szpetal Górny 6·50; *Kuria Diecezjalna Włocławek 141·29* (w tym ks. prob. Starkiewicz Brzeźno 3·65, ks. prob. Grabarczyk Chełmica W. 10·12, ks. prał. Kuliński Brześć Kuj. 19·20, ks. prob. Godlewski Korczew 2·25, ks. prob. Buzikowski Kalinowa 8·10, *ks. dziek. Liedtkie Szadek 69·10,* ks. dziek. Tymiński Czernikowa 0·75, ks. pref. Przybysz Kalisz szk. powsz. 6·92, Siostra Tucholska Włocławek szk. powsz. 6·60, ks. prob. Jung Chlewo 14·60); Ks. prob. Frąckiewicz Chojne k/Sieradza 2. **Razem 147·79.**

Zagranica.

Zł: Ks. Machecki Bukowina Rumunia 17; *Stow. św. Dz. Montigny au Ostr. Francja 100; Ks. Rysiakiewicz Jamaica N. Y. St. Zj. płn. Ameryki 25 dolarów.* **Razem 117 zł i 25 dolarów.**

Za przesłane składki składamy serdeczne „Bóg zapłać".

W Dyrekcji Krajowej Pap. Dzieła św. Dziecięctwa można nabyć:

Utwory dramatyczne (dla dziewcząt)	2	zł.	80	gr.
Andaluma utwór sceniczny dla starszych chłopców	2	„	50	„
Zbiór utw. scen. (dla chłopców) . .	1	„	80	„
Kościół na misjach (omówienie według krajów)	0	„	60	„
Sprawa misyjna	0	„	50	„
Jak pracować dla misyj na parafii .	0	„	40	„
Medycyna na usługach misyj . . .	0	„	40	„
Pieśni Stowarzyszenia	0	„	35	„
Litania do Dzieciątka Jezus	0	„	05	„
Nalepki (zeszyt 50 sztuk)	1	„	50	„

Do Przewielebnych Księży Dyrektorów.

Przypominamy Przew. Ks Dyrektorom i wszystkim prowadzącym Pap. Dzieło św. Dziecięctwa, że w Dyrekcji można nabyć nalepki misyjne, przedstawiające widoki ze wszystkich placówek misyjnych. Nalepki te są artystycznie wykonane i chętnie są nabywane przez dzieci. Aby ułatwić nabywanie tych nalepek i dzieciom uboższym, Dyrekcja obniżyła cenę zeszycików, zawierających po 50 nalepek, każda inna, do 1·50 zł czyli jedna nalepka 3 gr Oprócz zeszycików Dyrekcja posiada także nalepki luźne, pakowane po 100 sztuk w cenie 1 zł za setkę. Mamy nadzieję, że sposób ten spieszenia z pomocą misjom zostanie wykorzystany przez wszystkich, którym gorąco tę sprawę polecamy

Objaśnienie o Papieskim Dziele św. Dziecięctwa Jezusowego.

Stowarzyszenie albo Dzieło św. Dziecięctwa, założone dla uczczenia Najświętszego Dziecięctwa Pana Jezusa jest Stowarzyszeniem misyjnym dzieci katolickich na ratowanie dzieci pogańskich, pozbawionych łaski chrztu, światła wiary, uczestnictwa w zasługach męki i śmierci Pana Jezusa i skazanych przez to na doczesną i wieczną nędzę. Misja ta polega na tym, że dzieci krajów katolickich, złączone w jedno Stowarzyszenie, modlitwą, jałmużną i innymi środkami, jakie nasuwa prawdziwa miłość chrześcijańska niosą ratunek biedniejszym o wiele od siebie pogańskim dziatkom, przez umożliwienie im chrztu i wychowania katolickiego.

Głównymi członkami „Dzieła“ jest młodzież katolicka od lat niemowlęcych aż do dojrzałego wieku, ale w Polsce i starsi, chcący mieć udział w jego zasługach pracach i owocach, mogą do niego należeć.

Obowiązki Stowarzyszenia są bardzo niewielkie, bo tylko 1) odmówienie codzień jednego *Zdrowaś Maryjo* z wezwaniem: *N. Panno Maryjo, módl się za nami i za biednymi dziećmi pogańskimi;* 2) ofiarowanie co miesiąc 5 groszy na dzieci pogańskie. Za to owoce jego są niewymownie wielkie. Każdego roku zapewnia Stowarzyszenie kilkuset tysiącom dzieci łaskę chrztu św., a do nieba wprowadziło już niezliczoną ilość niewiniątek. Zostającej przy życiu dziatwie daje wychowanie chrześcijańskie. Z jej grona wychodzą potem dzielni chrześcijanie, kapłani, misjonarze i apostołowie własnej ojczyzny, a często i męczennicy. W młodych zaś członkach i dobrodziejach swoich „Dzieło“ rozbudza wiarę, roznieca miłość i miłosierdzie chrześcijańskie, uczy cenić dary i łaski nadprzyrodzone, jakich drudzy nie mają, słowem uświęca młodość, a na rodzinę i rodziców sprowadza błogosławieństwo.

„Dzieło“ zostało przez Najwyższego Pasterza Piusa IX zatwierdzone dnia 18 lipca 1856 roku i wprowadzone przez wszystkich biskupów wszystkich krajów,

Redaktor odpowiedzialny Ks. H. Król C. M.

Drukarnia „Powściągliwość i Praca" w Krakowie.